

РЕШЕНИЕ

№ 7581

гр. София, 05.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9208** по описа за **2023** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, депозирана от С. В. М., ЕГН:[ЕИК], против Решение №1626 по АНД № 20221110208869/2022г., 10 състав по описа на Софийски районен съд. Със същото е потвърдено Наказателно постановление № 22-4332-004097 от 25.03.2022г., издадено от Началник Сектор при ОПП – СДВР. С последното на основание чл.53 от ЗАНН и чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП на С. В. М. е наложена „глоба” в размер на 700 (седемстотин) лева и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 3 (три) месеца.

В касационната жалба се излага становище, че постановеното съдебно решение е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Претендира се отмяна на постановеното решение и отмяна на атакуваното НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен не се явява и не изпраща процесуален представител.

Ответникът – редовно уведомен, не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, чрез представителя си моли решението на СРС да бъде отменено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна. Съображенията за това са следните:

Софийски районен съд, въз основа на приложените писмени доказателства, е установил от фактическа страна, че на посочената в НП дата и място - в [населено място] по [улица] до блок № 491, с посока на движение от Околовръстен път към ул. „Д-р А. М.“ лек автомобил „М. А. Г. 53 4Матик плус“ с рег. [рег.номер на МПС] (собственост на „Порше Лизинг БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и с ползвател С. М.) се движел със скорост от 101 км/ч. (след приспаднат толеранс от 3 % в полза на водача от реално измерената скорост от 104 км/ч.), при ограничение на скоростта в населено място 50 км/ч. Скоростта, с която се движел автомобилът била установена и заснета с техническо средство - мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение тип „TFR1- М“ № 653, с клип № 260233. За констатираното нарушение бил издаден АУАН, а в последствие и оспореният електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, с който на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 700 (седемстотин) лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 (три) месеца за извършено нарушение по чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 ЗДвП.

Гореописаната фактическа обстановка е приета за установена въз основа на показанията на свидетеля И. П. Б.; АУАН с бланков № 027858 от 18.02.2022г.; декларация по чл.188 от ЗДвП; Протокол № 9-38-20 от 23.10.2020г. от проверката на мобилна система за видеоконтрол TFR-1M; Протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система с рег. № 4332p-41716 от 13.08.2021г.; снимков материал (клип № 26023 и снимка на уреда); призовка; Ежедневна форма на отчет от 12.08.2021г.; справка за нарушител/водач; писмо от Главна дирекция „Национална полиция“ с рег. № 3286p-12416 от 12.03.2020г.; Заповед на Министъра на вътрешните работи с № 8121К-13318 от 28.10.2019г.; Заповед на Министъра на вътрешните работи с № 8121з-1632 от 02.12.2021г.; писмо от ОПП-СДВР с вх. № 205809 от 03.10.2022г.; писмо от Български институт по метеорология с вх. № 213483 от 11.10.2022г. с приложено Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835 /с приложения/; писмо от Главна дирекция „Национална полиция“ с вх. № 210603 от 07.10.2022г. с приложен Протокол № 9-38-20 от 23.10.2020г. от проверката на мобила система за видеоконтрол TFR-1M; писмо от Столична община с вх. № 211466 от 07.10.2022г. с приложена схема; писмо

от ОПП - СДВР с вх. № 211350 от 07.10.2022г. с приложена Заповед № 513з-5069 от 21.07.2015г. на Директора на СДВР; справка за собствеността на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] ; писмо от ОПП - СДВР с вх. № 228730 от 26.10.2022г. с приложени справка за първоначална и променена регистрация на МПС и справки за собствеността на превозни средства с рег. [рег.номер на МПС] и с рег. [рег.номер на МПС] .

Съдът е приел, че средството за измерване отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП и като такова е годно да измерва и установява превишена скорост.

Настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено в съответствие с материалния закон и доказателствения материал по делото.

Съдът, приема, че съдебният акт е постановен и при правилно приложение на закона, като при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/. Решаващият състав е положил дължимата грижа, като е събрал и обсъдил всички доказателства, необходими за изясняване на спора от фактическа и правна страна. Същият е отговорил и на всички възражения в жалбата.

Касационният съдебен състав намира за правилни изводите на СРС относно авторството на деянието във връзка с нормата на чл. 188, ал. 1 от ЗДвП, съгласно която собственикът или този, на когото е предоставено моторното превозно средство(т.е. ползвателят), отговаря на извършеното с него нарушение. Според чл.188, ал.2 от ЗДвП когато нарушението е извършено при управление на МПС - собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. В случая собственик на МПС-то е юридическото лице „Порше Лизинг БГ“ ЕООД, а ползвател на автомобила е С. М.. Той е официално вписан като ползвател на автомобила в регистрите на ОПП - СДВР. Постъпилата от СДВР справка относно това обстоятелство не е оспорена по делото. Същата има характер на официален документ, поради което правилно съдът я е кредитирал с доверие. Настоящата инстанция споделя и становището, че с оглед официално вписаните данни за ползвателя на автомобила, то декларацията по чл.188 от ЗДвП следва да се изиска от него, а не от собственика на превозното средство. Жалбоподателят не е посочил друго лице да е управлявало процесния автомобил на посочените в НП време и място. Ето защо, правилно съдът е приел за безспорно установено, че именно ползвателят на автомобила към 12.08.2021г. - С. В. М. се явява отговорен за извършеното с автомобила нарушение. В този смисъл е и последователната практика на АССГ, която настоящият съдебен състав напълно споделя.

С оглед на горното и предвид обхвата на проверката, дължима от касационната инстанция, не се констатира наличието на касационни основания за отмяна на

решението на СРС и същото следва да бъде оставено в сила.

Страните не са претендирали разноски, поради което съдът не дължи произнасяне в тази насока.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Х. –ти касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №1626 по АНД № 20221110208869/2022г., 10 състав, по описа на Софийски районен съд

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.